

Medlems Omtale af dette Punkt ligger under det Niveau, som burde hævdes her i Tinget. Saa er der Krudttaarnenes Flytning. Det ærede Medlem taler stadig væk om, at der her er handlet bag Rigsdagens Ryg. Jeg paaviste sidst, hvad der var passeret i denne Sag, men det ærede Medlem gik udenom min Paavisning deraf. Han henvendte sig til Krigsministeren og sagde saa, at han dermed ogsaa havde svaret det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds. Nej, det har det ærede Medlem ikke gjort. Det ærede Medlem kunde nok have gjort sig den Ulejlighed at paavise det urigtige i min Fremstilling, hvis der var noget urigtigt deri. Det havde været mere nyttebringende end at opholde sig ved en i øvrigt beklagelig Fejltagelse, med Tal, som dog vare uden Tendens i Retning af at angribe noget eller forsvare noget.

1 Dag spurgte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg): hvilken Kompetence har Finansudvalget? Stor, bred og højtideligt træder det ærede Medlem op og siger: jeg retter det bestemte Spørgsmaal: hvilken Kompetence har det ærede Finansudvalg? Jeg skal sige ham det. Finansudvalget har den samme Kompetence som ethvert andet Udvalg, og som ethvert enkelt Medlem her i Salen har, den Kompetence nemlig at kunne svare, naar de blive spurgt. Denne og ingen anden Kompetence har Finansudvalget hævdet og fyldestgjort. Hvad er det, der er sket i denne Sag andet end, hvad der er sket i Hundrede andre Sager, saa længe vi have haft en fri Forfatning. Der er sket dette, at Krigsministeren har henvendt sig til Finansudvalget i en Sag, som ret vel kunde være ordnet administrativt, men som han ønskede Finansudvalgets Tilslutning til. Det har Ministre gjort Snese af Gange før ham, og det vil Ministre gøre herefter, hvis ikke det ærede Medlem gør Ministrene det umuligt, men det skulde i alt Fald det ærede Medlem som Oppositionsmand mindst være medvirkende til, her er ikke Tale om at handle bag Rigsdagens Ryg. Han henviste til, hvad der passerede i 1896 med et Jordstykke ude ved Landbohøjskolen. Han siger, at der stod den ærede Landbrugsminister op og angreb daværende Minister Hørring meget stærkt for at have handlet bag Rigsdagens Ryg. Hvad var det, som den ærede Landbrugsminister sagde den Gang som Ordfører for Tillægsbevillingsloven, han sagde: endelig har den ærede Minister ogsaa fundet det under sin Værdighed at

forhandle med Rigsdagen angaaende det Spørgsmaal. Det er dog ellers ikke saa ualmindeligt, at Ministrene komme og forhandle *f. Eks. med Finansudvalget* om et eller andet vigtigt Spørgsmaal før den endelige Afgørelse. Det har den ærede Indenrigsminister aldeles ingen Anledning fundet til. Det var det, den daværende Ordfører for Tillægsbevillingsloven sagde. Altsaa Minister Hørring havde undladt at gøre det, som andre Ministre have gjort baade før og siden, undladt at søge at sætte sig i Rapport til Rigsdagen gennem Folketingets Repræsentation, saaledes som den er givet i Finansudvalget. Saa mente man i Finansudvalget og det ærede Medlem vel med, at den Handel, der var afsluttet, var ufordelagtig, og den ærede Ordfører for Tillægsbevillingsloven gjorde derfor gældende, det vilde have været rigtigt, om Ministeren havde forhørt sig hos Finansudvalget for at erfare, om man ikke der kunde have tænkt sig en anden Anvendelse for dette Jordstykke; men vi bestrede ikke Kompetencen til at afhænde administrativt, vi hævdede blot, at Ministeren vilde have handlet korrektere ved at søge at erfare Udvalgets Stilling, om muligvis dette havde en anden Mening om det paagældende Forhold. Dette til Svar paa Spørgsmaal om Finansudvalgets Kompetence. Jeg haaber, det ærede Medlem har forstaaet mig. Kompetencen bestaar deri, at man svarer, naar man bliver spurgt, og Udvalget svarer for sig selv og for ingen anden. Det bliver Ministrenes Sag i ethvert givet Tilfælde at afgøre, om man finder gennem Svaret at have opnaaet det Udtryk for Tilslutning fra Rigsdagens Side, som man ønsker, før man skrider til Handling. Vil man saa sige: det er ikke nok, det duer ikke med det at gaa til Finansudvalget eller et andet Udvalg, vil en Minister have Besked, rigtig og god Besked, maa han gaa til selve Rigsdagen, han maa saa gaa til Rigsdagen privat, han maa høre Partigrupperne, men denne Vej er aldeles ufremkommelig, aldeles umulig. I Finansudvalget eller ethvert som helst andet Udvalg sidde alle Partier repræsenterede, til dem henvender Ministeren sig i givet Tilfælde. Ved Konferencerne kan der forhandles direkte, der kan rettes Spørgsmaal og gives Svar, hvorved man faar de Oplysninger, som man mener at have Brug for for at kunne tage Standpunkt og afgive Erklæring om, hvorvidt man kan give sin Tilslutning eller ikke. Men hvorledes vilde det gaa til — jeg skal henstille dette til det ærede Medlem og til